

VOIESCE SI VEI PUTÈ.

Pe anu —	lei 128	Distr.
Pe săptămuni —	64	76.
Pe trei luni —	32	38.
Pe un luna —	11	—
Un exemplar 24. par.		
Pentru Paris pe trimestru fr. 20 —		
l'entr' Austria " flor. 10 v.a		

ROMANULU.

Redacțiunea, Strada Fortunei (Caimata) No. 15. — Articolele trămite și nepublicate se voru arde. — Gerante reșundetorii ANGHELU IONESCU.

LUMINEZĂ-TE SI VEI FI.

Abonamentul în București, Pasagiul Român No. 48. — În districte la Corespondenții dianului și prin Poștă. — La Paris, la D. Hallegrain, rue de l'au- cienne Comédie, Nr. 5. — Administra- torul dianului D. Gr. Serurie.

ANUNCUIRILE.

linia de 30 litere 1 — leu.

Insetiuni și reclame, linia 3 — ,

BUCURESCI Priarul.

Adesea, și orăncă, aduseră aminte publicului legea nestrămutată a naturei care se numește gravitate, și atracțiune a pământului și care trage josu teile corporile cînd intelectul crește necontentită în proporțiunea greutății loră și a distanței ce parcură.

Acesta adeveru ilu vedură nu necontentă cu ochii noștri în cestinile politice și la 1848, și în timpul revoltei Orientului, și în timpul Congresului de la Paris, și în timpul Divanului ad-hoc, și în timpul Odîmăcămei în Moldova, și la începutul anului 1859, și necontentă d'atunci și până acum atâtă din partea guvernului cătu și din partea Adunării, atâtă în lucrările din aferă cătu și în cele din intru, atâtă cu legile politice cătu și cu cestinile proprietății și a loră ferate.

Pe cătu ne-a fostă ertă esplorătă totă aceste cestinile politice și sociale, din afară și din intru. Publicul ș'aduce aminte că ministeriul și forțe mulți din Adunare, și omenei însemnată, au stărui în luna trecută a se desbată să se votă îndată concesiunile căilor ferate după propunerile d-lui Lefèvre, respingendu-nu numai propunerile Mayers, ci chiară uă amânare de 15 zile ce cereau două concurență și respingendu-o cu atâtă stărui și usurință în cătu abia cu cîteva glasuri a isbutită propuneră de omănuare facuta și susținută în Adunare de d. C. A. Rosetti.

După aceasta publicul scie că ministrul și Adunarea nu cunoscă nici ce dați nici ceva, și că Adunarea, contra drepturilor și datoriei, a transformată sămbăta trecută în săla de mezzală să acordă îndată, de urgență, concesiunea unuia din cestinile căi, că luni d. Ion Brătianu și în susul d. ministrului de finanță-i-a deschisă ușa spre a ești din insuflarea căi care intrase și că majoritatea Adunărilor a inchisă ochii să a mersă naivă pe dibuțite fără sci nici unde se doce nici cumă se doce. Acestea aduse aminte, că căi voru avă trebuință de mai multă lumină voru găsi o înțețonu articolu ad hoc de d. Ion Brătianu ce-lu publicămă mal la vale.

Sămbăta ne vomu împlini și cea lătă datoră, adică d'atră cestinile rurale și aduce săci lumina pe cătu uă și prin putință a o face. Remăna apoi cestinile curăță politica, despre care vorbirău asemenea necontentă, de ani întregi, de luni întregi și mai cu sămă de la publicarea renunțării constituției trimisă de puterea noastră executivă la puterile străine și după care apoi se pronunță oficială de către insăși Francia și Engleră sentința nostră de moarte: „anarchia domnește în Principatele dunărene.”

In dilele trecute arătarămă totu ce ne a fostă ertă și prin putință și areă despre concentrările oscărilor rusești la frontierile noastre, despre cererea Austriei d'oca- pa Principatele, despre instrucțiunile date de la Petresburg generariului Kozzebă d'a fi gata a intra în Principate cându i se va da ordine, despre mărturirea acestui plauu ce o face pe fațe gazeta de la Petresburg, despre acușările de anarchie și căminu de conpirație ce ne facă Rusia și Austria.

Posiționarea critică a țerei, și optele și dibuiturile ce vedemă injuru-ne, pânzele de paiajiniu ce pare că vedemă ţesându-se din mai multe părți impună datoria, unei foie ce se respectă, a veghi, a se ulta bine să poftă a vorbi, și această datoria ne amă implinitu-o și ne vomu împlini-o; astă-felu daru os- tă-di ca și eri, ca și alătă-eri nu pu- temu dice altă de cătu că ce vedemă preludindu-ne îngrijasce și că ne-n- grijasce eu atâtă mai multă cu cătu ne pare că ne amă perduță mai toți mi- ūile, că nu mai vedemă și nu mai in- telgemă nimicu. C. A. Rosetti

Jocu la norocu.

Nu credeti, iubiti mei cititori, că am se ve facă unu cursu de jocu de cări, căci și-șu fi necompetitive; nu credeti asemenea că voiescă să facă uă lecțiune de morală; lasă acăstă mi- siune altori pene mai eloantă. Cea- ce voiescă este sătregă amintirea Românilor asupra concesiunii drumurilor ferate de dincöci de Milcov. Daru atunci de ce acăstă titlu?

Am disu că dorescă sătregă atenționea tuturor Românilor; deci din speranță m'amă convinsu că printre Români suntă omenei, și chiară din cei de mare importanță, cărora cândă le vorbesci de mărele interes materiale ale țerei, de interesele morali și naționale ale României de nu pirot ecu, daru, căscătura și năpădeste: cătu cei mai deșteptați dintre dñeșii exprimă indiferență loru priuț' unu zimbetă sarcasticu. A! vorbeste-le de jocu de cări, vorbeste-le de puterea norocului care pote se ne fecă într'unu minută milioanei și atunci se vedi cumă s'aprinđă, cumă lumina ochilor li se dilată, cumă timpanul urechilor li se înținde ca pelea după tobă. Acestea deslușiri date, se vedemă ce relație pote avea jocul la norocu în căsu- me autorise a da unu asemenea titlu articlului meu.

De la ocuparea rusescă din 1828 jocul de cări asorbă uă mere parte a activității căilor domnilor, a căilor dirigițe; jocul de cări a niciuță stări colosale adunate în timpu de sute de ani și s'infățuă astănu de puțină însemnată; jocul de cări era ocașunea legăturilor celor mai intime; în giurul unui tapet verde său roșu și care ișă facea stagiul ca se pătă luă unu locu în societate și chiară în administrația țerei. Ocupaționea principale a unei societăți din omului un caracter propriu care il portă în totă cele-lalte ocupaționi; astă-felu englezul este comerciant, francezul este soldat și germanul pedant, chiară cându este ministru; se nu ne mirămă daru că și noi se păstrău ca omenei de Stat, ea administratori și chiară ca legiuitorii moravurile și maniera în lucrări ajucătorului la norocu. Nică uă dată nu amă pututu și cînvinsu mai multă d'acestă adeveru de cătu urmăndu discuționea ce a avută locu în Cameră cu ocașunea votării proiectului de lege pentru concesiunea drumului ferată de dincöci de Milcov.

Concesiunea drumului ferată la uă companie său la unu individu nu este altă de cătu uă transacțiune, unu schimbă: concesionarul s'angajeză să facă, se dea țerei uă cale de comunicare ferată, și țera uă dă în schimbă monopolul pe atâta anu a acelei căi de comunicare; nota bene monopolul este condiționată astăfetă ca concesionarul să-șe pătă intorece capitalul cheltuită cu dobîndele lui s'au beneficiu margini. Concesiunea daru a unei căi ferate trebuie se se facă în condițiunile următoare, care suntă condițiunile ori cărei transacțiunice are se se efectuase ou iudată și nemijlocită, el într'unu termenu îndelungat, adică: anteru că cei car facă transacțiunea se cunoscă, se fiă siguri unulă de

altul că suntă în pozițune d'ă și im- plini angajamentele loră. A doua condițione este că amēdou părțile se

săbă cunoaște exactă, pe cătu este cu putință, despre lucrarile acele care facă obiectele principale ale transacțiunii. Me esplișu. Concesiognarii au nevoie să cunoscă dacă Statul care contractă are resurse îndestulătoare d'ă plăti deficitul rentei și amortisarea, și pana unde administrația feră este în condițion de moralitate; alu treile se

săbă unu traseu, studiată din totă puncturile de vedere, de construcțione și de sploștare. Statul la rindul său are nevoie se săbă unu traseu studiată nu numai din aceste puncturi de vedere, daru se mai stie săcă și dacă responde nevoilor celor mai de căpătenie ale comerciului țerei, ale agriculturie, ale industriei și ale administrației generale a țerei în care intră și considerări strategice, considerări de apărare națională. Alu douile, Statul are nevoie să cunoscă care este preciul capitolelor pe pările Europei, mai cu osebire cele îngajate în asemenea întreprinderi, și în fine, cine suntă concesionari, ce putere au ca capitaliști, ce autoritate au ca financieri și ca organizatori de asemenea întreprinderi, său, într-alte cuvinte, ce incredere potu inspira capitalurilor la care au nevoie se facă apel.

Cându Adunarea, cecuitoră a în-

alău concesiunii căilor ferate de dincöci de Milcovu m'amă muncită, în pute- rea acestor principie economice, săo facă a cerceta mai anteru dacă dis- punemă de elementele de care amintirău mai susă și car suntă de ne apără pentru ca se putemă ju- deca dacă concesiunea acordată este bună, este folositorie și legitimează astfelu sanctiunea ce-i sănătă. Da- surda înse fură cuvintele mele! ele n'avură altă efectu de cătu se rădice contră opinioii mele adversari pute- rici a cărora eloantă, inspiră de celu mai infocat patriotism, răpi și inflă- cără imaginea majorității, care suplă presiunea unui etatismu nedescrisibilu, votă luarea în considerare a con- cesiunii d. Ward, cu parosismul unui jucătoru ce și pune starea p'o carte strigădă: Vă banque! Ce-i trebuie calculul, omulai care nu crede de cătu în norocu, ce-i trebuie se cunoscă stu- diul traseului, și chiară traseul, ce-i trebuie se cunoscă valoarea morală și materială a concesionarilor? ne- cunoscutul este ispită cea mai pu- terică pentru jucătoru. - A cădută întră noi fără veste, și disu unu ora- toare, în sfânta sea inspirațione; a venită aci cu veșmintele sale de drumu, cu teșila sea plină cu bani; ei bine, toțemii acesta imă dă mai multă in- credere! —

Într-oă adunare de omenei a că- rora tradiționi de familie și facă se desprețuiescă pe foști acei-a cari voru se caleule, într-oă Adunare de omenei cari sără socotă injosișă se ișe cum- păna în măna, chiară atunci cându sunsă chiamașă, se dispue de sute de milioane ale țerei, într-oă asemenea Adunare apărarea de la votă a ve- cări și din noi s'au păratu chiară ri- diecă, și au ne-amă măghisătă de cătu cu convingerea ce avemă că ne-am implinită uă datoria. Aceasta este cea d'antereu fasă a discuționi proiectului de lege a concesiunii de cări ferate. A doua fază a acestui lucără este dis-

cuționea articolelor acestui concesiuni.

La desbaterea și votarea luării în considerare a concesiunii d. Ward am arătată cumă amă aprețuită simțimile ce au condusă majoritatea Adunării în a procede căvalerestă eru nu neguia'reste într'acelă vot.

In discuționea și votarea în parte a articolelor misă păratu că majoritatea căduse de la acea înălțime la care o rădi- case entuziasmul ce-i inspirase patriotismul celu mai curată: acumă cei mai esaltați vorbiau de tocmai, du-palmă în palmă, de considerări fără bur- gese ce nu-șă prea găseau locul în gura unor nobili cavaleri și bărbați înălțati prin sciință; daru se nu pre- judecămă cestină, se lăsamă pe cititori se judecă în totă libertatea și ce se ne întorecă la articolele în discuțione.

Celu mai de căpătenie era acela alu traseului, alu liniei ce are se urmeze drumul ferat. In anii trecuți Cameră discutase și votase unu pro- ject tipu de concesiune alu drumurilor de fer de dincöci de Milcov. O comisiune compusă de două secțiuni ale Camerăi a lucrată mai multe luni la acelă proiect și discuțione în Cameră a finită mai multe sedințe; luptă a fostă ageră între Cameră și guvernă în pri- vîntă traseului; în fine Cameră mai în unanimitate a votată ca linia se plece de la Orsova prin Crișova, Slatina, Pitești București Ploiești. Bucureșta amăruntă nu mi le aducă amintire. Cea ce scișă înse este că Cameră a fostă preocupată atunci ca linia paralelă Dunării se fiă, cătu va sta prin putință, mai departe de dñeșă pentru ca se nu fecă Dunărea concurență drumului ferat și pentru ca acesta se desăvîrșescă pările țerei care prin căile ordinare nu potu ajunge cu produsele loră la Dunăre. Mai toși d-niș deputați de dincöci de Milcovu și lăză parte la acea discuțione său votată acea linie: cădū daru acumă s'au votată luarea în considerare a prețului de 210,000 franci, de chilometru cerută de d. Ward pentru linia de la Orșova la București, nimeni nu s'au putută închipui că acea linie o se fiă altă de căsu acea-a ce se otărize prin legea drumului de feră votată în anul 1860 ca tipu alu ori cărei concesiuni, și de acea-a eu unul nu reclamaseu contra pre- ciului de 210,000 franci de chilo- metru; în data daru ce s'au pusă în discuțione traseul am cerută prin- tăru amandameniu linia votată la 1860, espunđu considerările gene- rale ce mă facă se ceru ca linia de la Slatina la București se ea o di- rectiune cătu se pote mai în apropi- are de Pitești. Cine aru si putută se săștepe că acăstă propunere o se găsească de adversari inversionsă- pe acelă cărora eloantă, inspiră de celu mai infocat patriotism, răpi și inflă- cără imaginea majorității, care suplă presiunea unui etatismu nedescrisibilu, votă luarea în considerare a con- cesiunii d. Ward, cu parosismul unui jucătoru ce și pune starea p'o carte strigădă: Vă banque! Ce-i trebuie calculul, omulai care nu crede de cătu în norocu, ce-i trebuie se cunoscă stu- diul traseului, și chiară traseul, ce-i trebuie se cunoscă valoarea morală și materială a concesionarilor? ne- cunoscutul este ispită cea mai pu- terică pentru jucătoru. - A cădută întră noi fără veste, și disu unu ora- toare, în sfânta sea inspirațione; a venită aci cu veșmintele sale de drumu, cu teșila sea plină cu bani; ei bine, toțemii acesta imă dă mai multă in- credere! —

S'a votată pentru linia de la Slatina la București 210,000 franci, a- prope unu milionu de lei mia de stânjeni; dacă ea s'ar face mai în apropiare de pările munților ar re- măne beneficiu concesionarilor pót- numai vre două sute patru deci mii de lei de mia de stânjeni, cădū pe cumpul luciu, ca celu de la Slatina dreptă la București, pe care așa împinsu calea aru remăne fără pote concesionarilor să sumă celu puținu su- doită, adică ca la 500,000 lei de mia de stânjeni; éca daru că astă-felu i aș păsu pe concesionari în pozițione se nu știe ce se facă cu acestu mare prisosu de bani. Ion Brătianu.

Corespondință particulară a ROMANULUI.

Iași, 4 Apriliu 1864.

Cu totă că de la depunerea pe biouroului Adunării a proiectului de lege rurală este în destul său timp, totuși discuțiile și preocupațiile suntu totu atât de viu ca și la început, și care mai de care din cei interesați îi atribue căte unu defectu mai multu sau mai pucinu intemeiat; și aceasta mai cu séma de când inventatorii de havadisuri, din lipsă de stiri positive de la București, (de unde n'am mai primitu știre de ușa septembrie) au nascocitul felurite nouătăți absurde, între care și aceea că majoritatea Adunării ar fi decisă a nu da locitorilor cu boi mai multu de 2 fâlcă 50 prăjini pămîntu. — Această audire, cu totă că se poate se nu s-a adverat, totu și au produsu unu forte tristu efectu și au consternat pe adeverați amici ai poporului și pe acei ce, neorbîti de interesu, voescu cu sinceritate fericirea lor, pentru că în acse 2 fâlcă 50 prăjini ei nu vedu de cău uă desbracare a locitorilor de unu dreptu ce au fostu căstigală prin munca și sudorelor lor, și reducerea lor la slarea de sclavagiu, pentru că acestu pămîntu nici într'unu chipu nepuțindu se le fie îndestulătoru, pentru neajunsu, legăsi de măni și de picioare, au se fie dăsi în disrețiuene proprietarilor, care voru puțe se le facă condițiunile cele mai aspre, fără ca măcaru la asemenea casu se se păla strămuta ca pâna acumu aiurea, fiindu legăsi pe vieta și pe moarte către cele 2 fâlcă 50 prăjini. — Daru se speramă că lote a cesta nu voru si de cău neadverat, înadinsu inventale pentru a învenina cestiuene, și că Adunarea lăsându la uă parte interesul personalu va si mai dréptă și totu uă dată mai politică în interesul seu propriu, și că va admite improprietărea locitorilor pe pămîntul ce astă-di possedă, cu care se face de voru voi se caute.

Ministeriul de culte publicându rearendarea mai multor moșie pe conta arendarilor, pentru neplată de căsturi, a provocă energice protestări din partea mai multor arendări, cari s'a vedutu descreditați prin asemenea publicare, cându ei ar păstra dovezi de plata căsturiilor. — De asemenea a provocă nemulțemiri și protestații chiar și din partea aceloi ce n'a plătitu căsturiile, pe temei din partea acestora, că de aș urmatu a li se arenda moșie pe conta lor, au trebuitu a se face aoșta cu multu mai înainte, eru nu tocmai acumu cându cestiuene rurale este la ordinea dilei, și cându primăveră fiindu sosită nu are se se găsesecă nici unu concurintu seriosu, care se iе în arendă moșie remasă neculivate în timpul priinciosu, și cu această urmare, au se fie ruiniati. — Este deru de mirare cum ministeriul înainte de a publica rearendare n'a luatu positive informații de la cine se cuvâne, despre cei ce n'a plătitu căsturiile? pentru ca se crește de discrediti pe cei ce a plătitu, și care aș totu dreptul de a se plângere, și pentru ce n'a pusă mai de timpuriu în lucrare rearendările pentru a nu da locu la plângeri? Mai este erăști întrebarea pentru care finită după ce aș luat din săpinirea domnului Racoviță moșia schitului Hlîșova (despre care v'am vorbitu la timp) n'a înținsu de îndată lucrări de arendare ieș pentru a nu române neproducători pentru unu anu întregu? De asemenea mai este întrebarea pentru ce cându la ministeriul suntu dovedi necontestabili că moșia Hlîșea de lungă Iași, fostă proprietate a repos. acum Costachi Sturza, se găsesecă cumperată de călugări greci cu banii din veniturile monaștrilor disă anghinat, nu se iе pe séma Statului ca proprietate a sa?

Nu de multu de către comisiunea militară s'a judecatu corporalul care a asasinat pe comisariul de politie, Goeanu, (despre care v'am vorbitu la timpul cuvenit) și s'a disculpatu. — Această disculpare a produsu uă forță tristă intipărire din cauza și totu lumea a vedutu că fiindu arestatu, sub inculpare de omucidu, s'a găsitu de mai multe ori plimbându-se noptile liberu prin șargu. — Dobândindu se înțelegă sa do disculpare, ve voi comunica o ca se putești vedea temeuriile disclupării. — De asemenea s'a judecatu și procesul criminală intentatul d-lui Sterea de la Bacău, pentru bătăia procurorului de acolo. — Curtea criminală lăua condamnatu la unu anu de închisore la monastire și elu a declarat mulțumire cu olărirea. — După cele ce'mi spunea chiaru unu membru de la acea curte, d. Sterea a fostu provocălu la necuvîntă prin nedreptatea ce i se facea, nedreptate care însuși trib. numai departe de cău a doua căi s'ară si grăbitu de a o îndreptă. — Se crede că olărirea dată pentru d. Sterea va servi de antecedent și pentru domnisorile Varnav, alu cărora procesu este a se cerceta în curindu de trib. de Iași. II și care nu suntu mai culpabili de cău domnul Sterea.

Inainte de a trece de la tribunale trebuie se ve spui că uă dată cu aplicarea codului de comerciu și dincoce de Milcovu, ministeriul au ordinat ca și împlinirile de totu soiul, ce mai înainte se faceau de partea administrativă, se se facă pe vitoru de tribunale, precum și urmădă dincolo de Milcovu, înse fără se fi comunicat și procedura scu măcaru juisprudiență ce se păzește acolo în asemenea casuri, în cău din lipsa acestora atât tribunile cău și împriținării se batu cu capul de părești nesunăndu pe ce cale se apuce: si asă mai compromitate de cău mai înainte. Osebiștu de acela, mai este și altă greutate: că în Iași, unde unu tribunale înadinsu abia ar si în stare ca se păla facă împlinirile, fără ca se înșinu unu asemenea tribunalu, împlinirile s'a încredință triburalului de Iași, sect. 2-a, care și fără acesta se găsesecă așa de împovoratul cu procesile criminale și cu lote procesele de averi mișcătorie în cău, cu totu activitatea membrilor sei, abia le pote urni, și acestu felu mai adăogindu-i se acumu și împlinirile s'a pusă în neputină materiale și de timpu de a pută efectua pe lângă îndatoririle sale de mai înainte și pe aceste din nou. — Prin urmare, d. ministru de justiță ar trebui a se occupa seriosu de înăturarea acestor pedice cari potu se sporescă și mai tare discreditul prin neexecuțarea la timpu a osebiștelor alcătuirii.

Termîndu, trebuie se ve spui că nemulțumirile ce se rădică din lote părtile în contra casieriei generale de aice au ajunsu în stare a provoca unu scandalu, din cauza că după București, acesta, fiindu caseria care are de facutu cele mai multe plăti, nu i se daid midjocă de a se pută efectua la timpu, și așa în totu deauna găsesecă ciri-va mandate de mai bine de 2,000,000 care slău neplatite cu luniile intregi și păstrătorii loru baricăndu casierie de dimineață și pâna în séră ca se păla dohendi îndestulare, înse, în zadaru, pentru că abia cade unu banu și pe locu lău și umflătul pentru ște, și apoi toti cei lăsi pensionari, împiegați și alii remânu cu gurile căscate. — Pentru îndreptarea daru a acestui reu, (care este unul din cele mai grave din lote puncturile de vedere) nu este altu midjolocu de cău acela de a se regula uă dată pentru totu deauna ca totu prisosul de venituri ce escedeză peste cheltuielile la săpte optu districte, celu puținu de prin prejurul Iașilor, se se

trimîndu numai la casierie generală de aice, pentru a pută acoperi plătile ce este datoriu a face și a se pune uă dată capetu desordiniu. — Dacă până acumu nu s'a întîmplat uă necuvîntă din cauza aceasta, este că lumea aşteptă cu incredere a vedea pe d. ministru de finance luându uă mesură pentru îndreptarea reului. N. N.

BULETINUL PARLAMENTARIU.

Sedința de la 7 Apriliu 1864.

La apolul nominal, ce s'a făcutu la 12 $\frac{1}{4}$ ore, au respunsu 63 deputați. Sedința s'a deschisu prin incuviințarea cererii d. d. N. Canană și N. Pisoski de a li se prelungi congedialu pentru cau de boli.

Între petițiunile prezintate Adunării au fostu una a d. căpitanu Dim. Casaciuc, care sprigina cererea de a i se recunoaște naționalitatea de român cu documente noi ce le prezintă Adunării; alta a d. T. Codrescu care cere ca, la casu cându va fi a se da în întreprisă tipăririle Statulei, se se facă cunoscutu prin publicațione spre a pută veni ca se concure și dumnealui; și cea mai de pe urmă a Municipalității din Tîrgul Oenei care cere a se face bugete separate pentru monastirile secularizate Preștei și Rădecanu.

D. ministru primarul închoscuță Adunarea că la districtul Dorohoiu s'a aleșu deputatul d. Ales. A. Sturza (Nabuco) în locul d. G. Hasnes.

D. C. A. Rosetti interpela pe d. ministru alu Cultelor și instrucțiunile asupră neînțările regulatul și la începutul trimestrului a banilor ce se cuvinuținilor ce se găsescu în streinestate, și areță necuvîntă ce urmează din acestă întărirea. D. ministru respunde ca pe trimestrul lui Ianuarui a trânsu înainte, eru nu după sfârșitul acestui trimestru, și că pe urmă se va termina în acestă primă săptămână de cău numește uă lună. Depe explicațile urmăre în acestă privință, române otâră că chiaru în sedința de mână se se aducă unu proiectu de lege pentru a se scorda tinerilor banii ce li se cuvinuțin pe trimestrul întregu.

D. raportatoru fiindu ocupatul cu concesionarii drumul de feru, Adunarea otârasce a lua în desbatere, pînă ce va veni, proiectul de lege pentru curmarea comulului, după cererea d. ministru alu Cultelor. D. Ariou dă cîte raportul din care se vede ca comitetul delegaților au primitu în unapimilitate principiul de a nu se face cumul, înse la escepționu de facutu în favoarea profesorilor s'a despartită în majoritate și minoritate. Cea d'entei propune de a se invoi profesorilor a și două catedre luându de la una apuntamentul întregu și de la alta numai jumătate; cea de a doua cere a se permite profesorilor ca se ocupe și alte funcțiuni. D. Boerescu combată punctul Băldana, chiaru dacă acesta aru si se dividi în viitoru unu alu douilea București. D. Iorgu Ghica combată punctul Băldana dicându că nu-l admite; fiindu că pîte deveni marele centru de comunicațione între Orșova și Galați! El! s'apo ducă aru deveni, siva 6 ore de pagubă României? D. Ion Brăianu arată în sprijinirea punctului Băldana considerațione că și în Austria drumul de feru n'are punctul de joncționie la Viena ci la Duseldorf, că în Belgia nu este la Bruxela ci la Maline, fără ca pentru aceea se se perduți ceva Viena se uă Bruxela; înse compania și comunicațione generale au cîscigat; cea dinătăi economia în cheltuieli și cea de aduoia economia în timpu. Adunarea, a trece peste observațione oménilor nostri celor mai competenți și a respins sub-amendamentul d. Ion Ghica. Adunarea apoi a respinsu amendamentul d. Brăianu, care a arețău în chipul celu mai vederatul cău de mari și de multe folosele ce le aru avă (era dacă linia drumului de feru aru trece prin Ploesci). Această otârere s'a făcutu cu votu secretu, alu cărue rezultat a fostu 46 negre în contra amendamentului d. Ion Brăianu și 31 albe din 76 de votanți.

Art. 1. Nimine nu va putea ocupa de la pronialgarea acestor legiuiri de cău uă singură funcție publică salariață.

Escepționu la acestu principiu din lege se coprindu în articolu alu 2. Pe acestu articolu comitetul delegaților l'a amendat. Adunarea respinge amendamentul minoritatit delegaților și priimesce p'acelu alu majoritatit în eu-

tribuționea supu numire de diurnă.

Art. 2. Se exceptă numai profesorii, oménii de litere, de științe și artiști, întru cău a cete specialități nu voru putea îndeputa cete. În asemenea casu acesti oménii de specialități potu ocupa provisoriu până la două cete, priimindu de la cea d'anteiu salariul întregu, eru de la cea d'adou numai jumetate retribuționea supu numire de diurnă.

Si pentru a complecta ideia din acestu alu 2 articolu, Adunarea a primitu a se adăoga la dênsulu și următorul amendamentu propusu de d. C. A. Rosetti:

Profesorii înțelitorii facultăți, căndu voru ocupa uă funcțiune publică, voru fi înlocuți de unu altu profesor pe cău voru sta în funcțiune ce ocupă; insă eșindu din funcțiune voru avea dreptul a și relua catedra.

Renumerația catedrei, în timpul lipsei profesorului, se va împărti pe jumetate între elu și celu care îl înlocuște.

Medicii cari voru fi medici ai spitalurilor voru putea fi și profesori priimindu deplina remunerare ca medici și profesori.

Puindu-se apoi la votu cu bilă votarea în totală a legii de mai susu s'a primitu cu 53 albe contra 8 negre.

Drumul de feru din România de dincăce de Milcovu.

La șasea linieelor drumul de feru de dincăce de Milcovu, d. Ion Brăianu a fostu propusu amendamentul ca linia de la Slatina la București se trăcă cău se va pută mai în apropiere de Pitești. Si dacă se va adopta acestu amendamentul apoi va trebui a se prumi și sub amendamentul d. Ion Ghica ca linia de la Bălădane la Ploesci și Pitești se trăcă pe la Bălădane. Raportorele a făcutu cunoscutu Adunării că concesionarii priimescă amendamentul d-nu Ion Brăianu; înse că acă primirea necesită uă secțiunea mai multu, care sporesc linia cu 35 de kilometre, și totu uă dată cere și uă adăgiori de unu anu mai multu pentru terminarea lucrărilor. Cău despre sub-amendamentul domnului Ion Ghica la amendamentul d-lui Ion Brăianu pentru că aru necesita cheltuieli mari, și aru forma la Bălădane unu alu douile punctu principale totu atât de importante ca celu dela București.

Adunarea a luatu mai întâi în desbatere sub-amendamentul d. Ion Ghica care, pentru sprijinirea ideii sale, a dovedită cu cifre că punctul de la Bălădane oforă uă economia de 13 Kilometre; fiindu că de la București la Ploesci suntu 55 Kilometre și de la București la Pitești 100, adică peste totu 155 Kilometre; cându prin Bălădane la Ploesci și la Pitești suntu cu mai 142 Kilometre. Emite, dice d. Ion Ghica, acă primirea necesită uă adăgiori de unu anu mai multu pentru terminarea lucrărilor. Cău despre sub-amendamentul d-lui Ion Brăianu pentru că aru necesita cheltuieli mari, și aru forma la Bălădane unu alu douile punctu principale totu atât de importante ca celu dela București.

Adunarea a luatu mai întâi în desbatere sub-amendamentul d. Ion Ghica care, pentru sprijinirea ideii sale, a dovedită cu cifre că punctul de la Bălădane oforă uă economia de 13 Kilometre; înse la secțiunele 1, 2, 3, 4, și 5 și de 215,000 franci pe kilometru de la secțiunele 6, 7, și 8. Cându fiindu că pîte deveni marele centru de comunicațione între Orșova și Galați! El! s'apo ducă aru deveni, siva 6 ore de pagubă României? D. Ion Brăianu arată în sprijinirea punctului Bălădane considerațione că și în Austria drumul de feru n'are punctul de joncționie la Viena ci la Duseldorf, că în Belgia nu este la Bruxela ci la Maline, fără ca pentru aceea se se perduți ceva Viena se uă Bruxela; înse compania și comunicațione generale au cîscigat; cea dinătăi economia în cheltuieli și cea de aduoia economia în timpu. Adunarea, a trece peste observațione oménilor nostri celor mai competenți și a respins sub-amendamentul d. Ion Ghica. Adunarea apoi a respinsu amendamentul d. Brăianu, care a arețău în chipul celu mai vederatul cău de mari și de multe folosele ce le aru avă (era dacă linia drumului de feru aru trece prin Ploesci). Această otârere s'a făcutu cu votu secretu, alu cărue rezultat a fostu 46 negre în contra amendamentului d. Ion Brăianu și 31 albe din 76 de votanți.

Durată concesiunii este de 90 de ani. După trecerea acestor ani, Statulul re-mâne proprietă alu drumului de feru. Drumul de feru se face pentru uă singură cale, afară de obiectele de arme care voru fi construite pentru duos căi. Concesionarii se obligă a da Statulul din venitul brutu că 80 franci de Kilometru pentru cheltuiela de privighire și controlul ce are se exercitese asupra concesionarilor.

Liniile incuviințate de Adunare este împărtită în secțiunile următoare:

1. Giurgiu, București.
2. Bărboș, Băile, Bezeu.
3. București, Ploesci.
4. Ploesci, Bezeu.
5. Bezeu, Focșani.
6. Vîrciorova, Craiova.
7. Craiova, Slatina.
8. Slatina, București.

După acesta s'a primitu totu cele lalte dispoziționi ale legii de concesiune până la art. 22, redicânduse ședința și otârinduse a soiino acea următoare în sera acestei zile.

Puncturile principale adoptate de Adunare în ședințe de astă-dî sunu ca concesionarii se procedă îndată la studie, ca se începă lucrarea de la Vîrciorova până la Craiova și se o îsprăvescă în 30 de luni, după aceea de la Craiova la București, liberi fiindu a începe de uă dată și alte lucrări. Lucrarea drumului de feru are a se începe în 5 luni de la promulgarea concesiunii și a se sevârși celu mai târziu în 8 ani de la data promulgării legii, afară de casuri de force majore. Concesionarii potu trece concesiunea la alte fece care potu constitui societatea drumului de feru; insă statutele societății nu se fie supuse la aprobația guvernului. Capitalul societății are a fi jacleatuitu din $\frac{1}{4}$ acțiuni și obligaționi. Concesionarii care au depusu cauțunea de 300,000 franci suntu datoru în termenul de 6 luni a o completă și a o face de unu milionu de franci, care va sta pînă la sevârșirea lucrărelor cu 6% la sută procentu pe anu. Concesionarii perdă 300,000 franci dacă nu voru crepe lucrașe în 5 luni de la darea concesiunii. El voru perde totu capitalul ce voru punne în lucrarea drumului, dacă nu-l voru sevârși în termenul de 8 ani. Concesionarii au dreptul a lăua îndată înstăpărire, pînă în urmă la 40 galbeni falcea de pământ. Obiectele pentru construirea și exploatarea drumului de feru suntu scutite de vamă, hărțile concesionarilor suntu scutite de timbru. Drumul de feru este scutit de impositu.

Statul garantă concesionarilor unu venit uă de $\frac{1}{4}$ la sută pe anu capitalul de 200,000 franci de kilometru la secțiunele 1, 2, 3, 4, și 5 și de 215,000 franci pe kilometru de la secțiunele 6, 7, și 8. Cându fiindu că pîte deveni punctul Bălădane, chiaru dacă acesta

Statul nu pote concedes alte linie care ar fi paralele cu drumul de feră spre a nu face concurență concesiilor.

Totă contestațiile între Stat și concesionari se voră supune unui arbitrajul alcătuit din patru egali; și supra arbitru s'a otără și în anteriu președinte alii Curiilor de casăjune.

Intărzierea adusă din forțe majore în lucrarea drumului de feră nu aduce scădere și în durata concesiunii.

Statul are dreptul a recumpără drumul de feră plătitu-lui concesionarilor după estimăriunea că se va face. Caietul de însarcinări va fi conform cu acelui votat de Adunare pentru drumul de feră din valea Siretului.

Termenânduse de desbătut și de votat în totă articolul acestui proiect de lege, s'a amânată votarea lui în totalitate și cu bile, după cererea d. ministrului lucrarilor publice, până peste trei zile, conform cu regulamentul Adunării.

S'a cerut să se incuviințeze totă pensiunea către erau la ordinea dilei, ne priiminduse acea numai a d. maioru Saegiu care a cerut-o fără ca se săibă vîrsta legiuitoră.

Dominului doctor Smitu s'a datu unu ajutoru de 500 lei pe lună.

Afocerea funcționarilor municipaliilor, carii pretindă a avea dreptul la pensiune ca și funcționarii Statului, s'a desbătut și s'a otără că, după spiritul și litera legii, ei nu au dreptul a cere pensiune de la Stat.

Sedința s'a rădicală la 11 ore, anunțânduse acen-a vîntoră pe măne, Miercuri.

I. I.

Înse totu nu m'amă descuagiață, ci în convicțiunea mea că domnia voastră, care aș luat inițiativa proponerii tuturor recompenselor de mai susu, veți apreția cuvintele mele, amu luat îndrăsnăla a mei adresa cu acăstă epistolă ca se ve aducă aminte se faceti uă faptă bună, care va fi ținută în semă de posteritate. Ve rogă totu de uă dată se bine voi și da publicitatea acăstă epistolă, și se priimă esprezunea consideraționil mele.

Ioh. Voinescu.

1864. Aprilie 5.

MINISTERULU DIN INTRU.

Circulară către Prefecture.

D-le Prefectu,

Legea comunale, votată de onor. Camara Legislativă, în sedință sa de la 9 ale curintel, căscigându Inalta sanctiunea a Maiei sale Domnului s'a și promulgat prin Monitorul Oficial No. 75.

Cău anteriu pasă spre punere în lucru a acestel legi de mare importanță este formarea listelor electorale.

Articolul 24 pînă la 26 inclusiv din capitolul al IV, arată condițiunile ce trebuie se intrumescă alegătorii, iară art. 27 din același capitol de asemenea arată pe acel ce nu se potă bucura de acestă dreptă. D-vosă dară, ve-ji proceda din dată la confectionarea listelor electorale, atâtă în comunele urbane cău și în cele rurale din districtul d-vosă.

Aceste liste, alcătuite în modul cel mai exact, le așteptă nu mai tîrziu de cău pînă la 20 ale viitoră lună Apriliu.

Brosurile coprințetore menționate legi neînțindă încă pregătite, de o cau dată d-v. ve vîst servii cu citatul mai susu Monitoru.

Primiș, d-le Prefectu, asigurarea considerației mele.

Ministru, Cogălnicenă.
No. 9104, Marte 31.

Legea comunale, pe care guvernul spune în Monitorul prefecților, dupe cumu se vede mai susu, că n'a pututu-o tipări, a eșită din mica tipografie a d-lui C. A. Rosetti, și se astă de vîndare, legată în broșură, la administraționea Româniu. Preștiul unu exemplar este unu sfântu.

Domnule Redacto!

La 7 Decembrie anul 1863 amu vîndută vă moșie a mea din Prahova, în preciu de 12,000 galbeni. Din același mi-a numărătu cumpărătorul 2,000 g. arvnă, și cu condițione ca la 7 Aprilie corint se-mi respună răstul de 10,000, g. și se-1 deu actul de vîndare.

La 7 Aprilie, în locu se-mi respună banii mi-a intentat process, cîndă arvona nepo, spuindu-mi avocatul său că cu proiectul publicat de guvernă despă legea rurală numai pote și numai este datoru a lă moșia.

Vedă, domnule redactoru, cătă perturbare a adusă acelu proiectu obscurt pe cău timpu n'a fostă deshătută de Adunare, votată de densa și sancționată de puteră executivă. Faptul vorbindu prin elu șen-șl amu onore a to saluta cu frăția.

C. G. Cantacuzino.

PRIMIREA LUI GĂRIBALDI LA LONDRA.

Londra celebră astă-dă serbătoarea patriostului în persoana lui Garibaldi. Engleteră salută înținsul totă virtuțile civice; ea salută înținsul pe eroul sără frică și fără imputare alu unității italiene, pe soldatul libertății pe care nimică nu lă intorce din calea sa, pe generaliu care n'a avută de cău uă singură aspirație, liberarea ţerii sale, care n'are de cău uă singură ambiație, acea-a de a se intorce la plugu dupe biruință, dupe opera în-deplinită.

Acea di, Garibaldi o va numera între cele mai frumose ale vieței sale. Libera Engleteră lă-a primită cu entuziasmă în capitala sa. Tote clăsile, de la duce și pairu pînă la lucrători, tote partile, de la tory pînă la radicali, s'a amestecat pentru a-lu primi cu triumf. Si ca cumu aceste acclamaționii unanime ale Marii Britanie n'ară si fostă de ajuns, împulțu a luat parte la serbare, și mărele patriot,

italianu a intrat în Londra c'u unu sora de vîră.

Dacă primirea săcătă lui Garibaldi n'a avut niciun oficiale, ea n'a fostă mai puțină strălucită. Ea este de uă potrivă — dacă nu este mai mare — cu acea-a săcătă principesei Alessandra, care a intrat în Londra ca logodnică principelui de Galles.

Garibaldi n'avea se sosescă de la Southampton la stațiunea de la Vaux-Hall de cău la două ore și jumetate; dară mai naîntea încă de amediul itinerariului ce avea se urmăze, și care are mai multă de trei mile era ocupată de uă mulțime, îndesată de la uă margine pînă la alta. Pucinu dupe amediul, osebitile corpori, cari aveau se formeze cortegiu, a începută a ocupa piețele cari li se însemnase în apropiere cu stațiunea. Era corpul forestierilor, cu stăgurile întinse și cu musica în capă, apoi Old Fellows, societatea betrânlorilor soci, unu mare numeru de societăți de temperanță, uă mulțime de logi masonice, societatea elvețică a lui Guillaume Tell, în fine aacea a drujilor.

Italiani cari s'astă în Lontra, formați

în cortegiu la ore care depărtare de stațiune, au sosită cu drapelul italianu, drapelul Savoiei, și cu minunata lori mulțime, acea-a care trebuia se mărgă îndată naîntea trăsură lui Garibaldi. Dupe Italiani s'au așezat corporile de Germani, de Poloni, de Unguri și de Francești. Nicu uă dată Londra n'a arătat mai bine cău este de cosmopolită.

Sala de depozită a mărlorii a fostă alăsă pentru locul de primire, a generariului. Era totă decorată cu stăguri și verdeță. Nicu uă inscripționo politică: „Garibaldi este bine-venită,” „Patriotul adeverat,” „Eroulă Italiel,” „Omulă poporului,” — niciu mai multă.

Publicul, săcă mai bine acel cari au supusriș pentru acesta, au fostă primiș în sală la jumetate dupe amediul. Se luaseră 2,750 bilete, dară dacă localul ară si fostă de dece oră mai mare, tote locurile ară si fostă ocupate. Majoritatea celor de facă era a frumosul secesu; cea mai mare parte din dame purtau său mantale roșie său corsege roșie suptă șaluri său mantalelor. Bărbați purtau la peptă panglică cu colorile italiene.

Cu pucinu naîntea de două ore și jumetate trenul a sosită, și generariul, la coborirea sa din vagonu, a fostă condusă la localul pregătită în mijlocul aclamaționilor celor mai seomolose ale mulțimii, tote batistele filăsu, tote mănilă băteau — și șanțile asemene. Musica Uniunii italiene canta Marșul lui Garibaldi.

Generariul părea pucinu ostenită; merșul său era destul de strimpitorul și se sprijina pe unu bastonu. Pe cămașia sa roșă purta unu capotă vînătă ornată cu pasmenteria alba, în capă avea mica pălăriă rotundă care va fi în curindă totu sătău de poporă ca pălăria „Micul” caporalu.

Elu a fostă primiș de deputaționea comitatului însărcinău a organiza cortegiu. Între membrii Parlamentului cari se astă la primirea generariului erau ducele de Sutherland, comitele de Shaftesbury, marquisul de Townsend, domnul Kinnaird, Göschchen, colonelul Sykes, Ewart, Aryston, Crawford, sir Y. Shelly, etc.

Generariul a priimută an-țiu Adresa Orașului Londra, la care a respusă în același terminu:

„Suntă forte fericită de a putea astă „se facă mulțimile mele acestei nobili naționi pentru generosa sa simpatia pen-tru cau jerei mele să umanizești. Este „multă timpu de cându doriamu acesta și „Suntă fericită de a ve exprime gratitudine „nea mea.”

Aplause frenetică au salutat res-

pulsul generariului, săcătă în limba engleză, d'ară c'u accentu străin.

Garibaldi a primiș apoi Adresa lucrătorilor din Londra, la care a respusă:

„Imă place mai cu sămădă a vedea pe

ura agerităriei său resunătă în sală și au fostă repește asăra.

Deputaționa italiana a presintată în fine adresa sa la care generariul a respusă asemenea.

Ușile stațiunit s'au deschisă atunci.

Era trei ore. Două trăsuri deschise asteptă

pe generariu, ele aveau armele du-

celui de Sutherland. Cea d'antebi, destinată

pentru generariu, era înhămată cu patru ca-

mărești, a două în caro s'a pusă cel două

și al sef, era înhămată cu două călă.

Cu toate ingrijirile luate pentru ca Garibaldi se

pătă ajunge fără îmbulză la trăsura, mul-

țimea, zăridul, s'a aruncată naîntea lui

ca unu torrentă, și Garibaldi s'a aflată în-

tre două ziduri viu care abia îl lăsa locu

se se misce. Indată ce s'a pusă în cală-

că, tunete de aclamaționii său resunătă din

tote părțile. În picioare în trăsura, genera-

riul a salutat cu grăță mulțimea. Dară

etă că unu admiratoru entuziasmată naînteză,

uă măna și i-o stringe cu transportă. E-

semplul este urmată numai de cău, și

generariul abia poate scăpa de aceste

străsori.

In fine, cortegiu s'incepe a merge,

dară este oprită la fie care pasă de mul-

țimea de omeni pe cari strădele strînte

o facă și mai compactă. Polișmenii suntă

în neputință de a restabili ordinea. Atunci

pompierul voluntarul localității abia isbu-

tescă cu mare greutate a deschide unu

spațiu de ajunsă pentru trecerea cortegiului.

Acesta naînteză încetă în sunetul numărătorilor musică. Corporaționile de lu-

crători vină la începută; urmăză forestierii,

societățile de temperanță, societățile de

franc-masonerie. Fie-care societate are

stăgul său; dezmărită suntă acoperiș cu

auru, argintu și paoglice; membrii societății lui Guillaume Tell portă costumul

epocelor celebrul patriot elvețian.

Vină apoi naționalitatele — Poloni, Germani și

Unguri — prece de uă muzică și de culorile loru respective. Mulți francești s'au

unită cu naționalitatele.

Acăstă parte a cortegiului sosise la

Charing Cross, pe la 4 ore și jumetate,

dară oră trece, și

cea lăță parte nu se arată. Neastăperul

coprină mulțimea, temere este că ceva

nu se să întăpătă lui Garibaldi. Din

fericire se astă că întărirea nu este

cauzată de cău de îmbulză cea mare

din toate strădele pe unde trece cortegiu.

Mulțimea astăptă cu rebdare,

Sépte ore sună, crepusculul începe,

cândă Garibaldi sosescă în fine la Charing-

Cross. Figura generariului pătră, fotipărarea

unei emoționii nespuse, ochii săi dulci și

limpediști șrună strălucire, elu pune măna

la șanță pentru a stepăni bătăile sale.

Spectacol ce are naîntea sa nu se

pote descrie nici imagina.

